

تحریر این میز

گزیده‌ای از شعرهای

محمدحسین عابدی

به گزینش آفاق شوهانی و ابوالفضل پاشا

عنوان و نام پدیدآور: تحریر این میز / گزینش از شعرهای محمدحسین عابدی

سخنشناس: عابدی، محمدحسین - ۱۳۸۷

مشخصات نشر: تهران: نامونته، ابوالفضل پاشا

۱۳۸۲

مشخصات ظاهری: ۱۲۰ ص: ۰۱۵/۰۲۱/۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۰۹۱-۴

و ضعیت فهرست نویسی: فیبا

پادداشت: چاپ: قیلی: مهر و دل، ۱۳۹۹

موضوع: شعر سعدی -- قرن ۱۶

Blank verse -- ۲-th century

شعر فارسی -- قرن ۱۶

Persian poetry -- ۲-th century

شناسه افزوده: پاشا، ابوالفضل - ۱۳۸۰

شناسه افزوده: شوهانی، آفاق - ۱۳۸۶

روزه بندی کنگره: PIR8/۸

روزه بندی دیوبیس: ۸۶۱/۲۲

شاره کتابشناس ملی: ۹۲۷-۱۹۹

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

انتشارات نامونته

تهران. نایابان. خیابان بیست. پلاک ۱۸

تحریر این میز / محمدحسین عابدی

به گزینش آفاق شوهانی و ابوالفضل پاشا

چاپ یکم: آذر ۱۴۰۳

شناسه: ۰۱۰۷۶

شمارگان: ۴۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۰۹۱-۴۰۰

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: ترنج

کلیدی حقوق این اثر محفوظ است.

یک

پیش‌گفتار

جريان شعر هفتاد يكى از جريان‌های مهم شعری در دوره‌ی ماست که از لحاظ تقویمی، در دهه‌ی هفتاد به رشد و بالندگی رسید و به جلوه‌گری پرداخت، چنان که در همان دهه، تفاوت‌اش با شعر قبل از آن بهوضوح تمام نمایان شد. تقارن این بالندگی با دهه‌ی تقویمی هفتاد موجب شد که این جريان شعری به طور ارجحی و شتاب‌زده، نام «شعر دهه‌ی هفتاد» را پذیرا شود و گونه سایر احتمال‌ها نیز وجود داشت و حتا دور از تصور نبود که این جريان شعری نام یلگری به خود بگیرد. پس برخلاف تصور بعضی از افراد، اين گونه نیست که جريان شعر هفتاد ارتباط مستقیمی با دهه‌ی هفتاد داشته باشد و همان طور که تأکید کردیم، این جريان شعری در آن دهه به بالندگی رسید و گونه قبل از آن دهه نیز به منصه‌ی ظهور رسیده بود و حتا باید خاطرنشان کنیم که نخستین كتاب‌های چند تن از شاعران هفتاد - با شعرهایی که تفاوت‌هایی اشکار با شعر قبل از خود داشتند - پیش از دهه‌ی هفتاد یا در آستانه‌ی آن دهه منتشر شدند، برای مثال می‌توانیم به كتاب «ماه را دوباره روشن کن»، سروده‌ی نازین نظام‌شهیدی اشاره کنیم که در سال ۱۳۶۹ منتشر شد یا از كتاب «بی‌چتر بی‌چراغ»، سروده‌ی رضا چایچی نام ببریم که در سال ۱۳۷۰ راهی بازار نشر شد و پر واضح است كتاب‌هایی که در سال ۱۳۶۹ یا در سال ۱۳۷۰ منتشر شده باشند در همان سال سروده نشده‌اند بلکه سرایش شعرها و روند قانونی و فنی چاپ كتاب‌ها به سال‌های قبل از آن مربوط است. در تأکید روی همین نکته، کافی است به شماری از شعرهای

رضا چایچی اشاره کنیم که در اواسط دهه‌ی شصت در یکی از دوره‌های مجله‌ی «مفید» و زیر نظر هوشنگ گلشیری به چاپ رسیدند و بعدها نیز در همان کتاب «بی‌چتر بی‌چراغ» تجدید چاپ شدند. حالا که صحبت از نشریات به میان آمد جا دارد به شعرهای بسیاری از شاعران جریان شعر هفتاد اشاره کنیم که تا قبل از آغاز دهه‌ی هفتاد در نشریات به چاپ رسیده بودند و باید در این زمینه تحقیقاتی میدانی به راه انداخت و فهرستی کارآمد برای ثبت در تاریخ تحلیلی جریان شعر هفتاد تنظیم کرد. از طرف دیگر این روند و این بالنده‌گی بعد از پایان دهه‌ی هفتاد نیز تداوم یافت چنان‌که شماری از مهم‌ترین شاعران جریان شعر هفتاد همچنان این گرایش را پس گرفتند و به علاوه بر شاعران آگاه‌نسل‌های بعدی نیز تاثیر گذاشتند، به گونه‌یی که این جریان شعری به اهتمام همه‌ی این شاعران - اعم از شاعران هفتاد و یا شاعران نسل‌های بعدی - گستره‌یی را پدید آورد که نام آن را پیش از این «گستره‌ی شعر هفتاد» گذاشتیم و کتاب «در گستره‌ی هفتاد» و شعرهای موفق این مجموعه گواه روشن این سخن است و همان‌گونه که مخاطبان حرف‌یی جویان شعر هفتاد وقوف دارند این کتاب در سال ۱۳۹۸ به همت نشر هشت منتشر شد.

پس ما از همه‌ی این توضیحات به این نتیجه می‌رسیم که بحث جریان شعر هفتاد نباید در حوزه‌ی مباحث تقویمی بلکه باید فراتر از آن یعنی در حوزه‌ی جریان شناسی شعر معاصر مطرح شود؛ به عبارتی این جریان شعری از نظر زمانی از اواسط دهه‌ی شصت به طور ضمنی و بطئی آغاز شد، در اوخر دهه‌ی شصت خودش را بیش‌تر به رخ کشید، در دهه‌ی هفتاد به رشد و بالنده‌گی کامل رسید و بعد از دهه‌ی هفتاد نیز همچنان به این رشد و بالنده‌گی ادامه داد، اگر چه در بعضی از سال‌ها شماری از افراد مفرض و سودجو این زلائی را با فریبی به نام ساده‌نویسی، گل‌آسود کردند و ماهی‌های چاق و جله‌یی هم به نفع خویش و یاران خود گرفتند، اما این

روند اتحادی چندان دوام نداشت چنان که جریان شعر هفتاد بار دیگر جلوه‌گری کرد و حتا این‌بار با نام «گستره‌ی هفتاد» نمود درخشنان‌تری داشت، چرا که شمار شاعران اش بسیار بیش از قبل بودند و حتا معیارهای شعر هفتاد به همت تمامی این شاعران به روزرسانی شد. و ناتفته پیداست که عنوان چنین کتابی خودبه‌خود نشان از نقض غرض دارد! پس همان‌طور که گفتیم وجود این چنین مخالفت‌هایی - که از عنادورزی و لجاجت بر می‌خیزد - دور از تصور نیست. آری جریان شعر هفتاد از بد و بیدایش تا همین لحظه مخالفان داشته و دارد که در این مجال کوتاه، ما نمی‌خواهیم بیش از این در چنین موضوعی تأمل کنیم یعنی حجم این پیش‌گفتار اجازه نمی‌دهد که به چنین مباحثی بپردازیم. علاوه بر این حتا شاید بعضی از مخاطبان انتظار داشته باشند که در همین پیش‌گفتار، به ویژه‌گی‌های جریان شعر هفتاد اشاره کنیم که این کار نیز شدنی نیست چرا که طرح کامل این مبحث به حجمی چند برابر این کتاب نیاز دارد و از طرفی در مأخذ بسیاری - از قبیل مصاحبه‌ها یا مقاله‌های شاعران جریان شعر هفتاد - بارها به این ویژه‌گی‌ها اشاره شده است.

دو

بعد از انتشار کتاب «در گستره‌ی هفتاد» و در ادامه‌ی معرفی جریان شعر هفتاد بر آن شده‌ایم تا کتاب‌هایی با عنوان کلی «مجموعه‌ی کتاب‌های هفتاد» را به دست نشر بسپاریم. این گروه از کتاب‌ها زیرشاخه‌های گوناگونی خواهد داشت:

۱. گزیده‌های شعر:

این دسته از کتاب‌ها به گزیده‌ی سروده‌های شاعرانی اختصاص دارد که شعرشان به مرحله‌ی تثبیت‌شده‌گی رسیده است. البته شمار دیگری از

کتاب‌ها را نیز می‌توانیم در این زیرگروه طبقه‌بندی کنیم، یعنی ادامه‌ی همان کتابی که از آن یاد کردیم و شامل گردآوری شعرهای عده‌ی از شاعران جدی امروز است. جلد نخست این کتاب در سال ۱۳۹۸ و با همان عنوان «در گستره‌ی هفتاد» منتشر شد و مجلدهای بعدی نیز در همین «مجموعه‌ی کتاب‌های هفتاد» منتشر خواهند شد، به عبارت دیگر این شمار از کتاب‌ها نیز به نوعی گزیده‌ی سروده‌های شاعران هفتاد به حساب می‌آید.

۲. مجموعه‌های شعر:

این دسته از کتاب‌ها شامل مجموعه‌ی از شعرهای هر یک از شاعرانی است که نکاهی جدی و فارغ از تفنن به شعر دارند. ممکن است که این شاعران، یعنی از این‌ها کتاب یا کتاب‌هایی منتشر کرده باشند و احتمال هم دارد که نخستین مجموعه‌ی شعرشان در همین «مجموعه‌ی کتاب‌های هفتاد» منتشر شود. به عبارتی شرط لازم و کافی برای انتشار کتاب در این دسته از «مجموعه‌ی کتاب‌های هفتاد»، نه سابقه و نام‌آوری شاعران، بلکه اهمیت و قوت شعرهای هر یک از شاعران است.

۳. کتاب‌های نقدونظر:

این دسته از کتاب‌ها شامل مفاهیم نقد و نئوری است. البته نه مطالب شبه نقد که خنثاً هستند و از روی نقدهای کشورهای دیگر گوته‌برداری شده‌اند بلکه نقدهایی که با حال و هوای شعر امروز ایران هم‌نشینی کاملی دارند. ما انتشار «مجموعه‌ی کتاب‌های هفتاد» را از همان ابتدا با یک مجموعه‌ی شعر آغاز کردیم اما قصدمان این است که بعد از این با گزیده‌های شعر ادامه دهیم و سپس به سراغ سایر گروه‌ها برویم. در خصوص گزیده‌های شعر باید بگوییم که نحوه‌ی گزینش شعر برای این کتاب‌ها با روند معمول و رایج سایر گزیده‌های شعر تفاوت‌های اساسی دارد. برای توضیح بیش‌تر باید خاطرنشان کنیم که اصولن بعد از آن که شاعری به

مرحله‌ی تثبیت می‌رسد، خود او یا دیگران - با توجه به روند پیش‌رفت شاعر - انتخاب شعرها را از نخستین مجموعه آغاز می‌کنند و کتاب‌به کتاب پیش می‌روند و معمولن در فصل‌بندی‌های گزیده نیز تصریح می‌کنند که شعرها را از کدام مجموعه‌ی شعر انتخاب کرده‌اند. اما گزیده‌های شعر جریان شعر هفتاد حالت دیگری دارند: ما در این گزیده‌ها نمی‌خواهیم روند شعری هر یک از شاعران را دنبال کنیم و در اثبات آن بکوشیم؛ چرا که به زعم ما شناسایی این پیش‌رفت و اثبات آن - در خصوصی هر یک از این شاعران هفتاد - بدیهی و اثبات‌شده است و نیازی به توضیح دیگر بار ندارد؛ در واقع حالا که به سراغ هر یک از این شاعران می‌رویم به معنای پیش‌رفت‌ها، تأثیرگذاری‌ها و حضور درخشان آنان در روند هنری است.

ما در این گزینش‌ها برآن ایم که شماری از هفتادی‌ترین سروده‌های هر یک از این شاعران را انتخاب و معرفی کنیم، یعنی کاری که تاکنون انجام نشده است یا اگر هم انجام شده باشد، به شکل اتفاقی بوده و در ضمن با این وسعت و با این گسترده‌گی به مرحله‌ی اجراء‌سیده است. پس عجیب نیست که گاهی از یکی از کتاب‌های شاعر مورده نظر به فرض دو شعر انتخاب کنیم و از کتاب دیگری مثلث ده شعر؛ به علاوه لزومی هم ندارد که مشخص کنیم کدام شعرها از کدام کتاب این شاعر است. البته سعی می‌کنیم کدام شعرها از کدام کتاب این شاعر باشند. این را نیز توضیح بدهیم که شمار شعرهای هفتادی هر یک از این شاعران به سروده‌هایی که در این گزیده‌ها آمده، خلاصه نمی‌شود و ما تنها انتخاب شماری از هفتادی‌ترین سروده‌های هر یک از این شاعران را در نظر گرفته‌ایم نه همه‌ی این سروده‌ها را. به عبارت دیگر هر یک از این

شاعران بعد از بیست و آند تا سی سال تجربه‌ی شعری، سروده‌های بسیاری دارند که می‌توان آن‌ها را شعرهای هفتادی به شمار آورد، اما حجم کتاب‌های گزیده به ما اجازه نمی‌دهد که بخواهیم همه‌ی شعرهای هفتادی هر یک از شاعران را بیاوریم.

سه

شعر هفتاد، شعر مشابهت‌ها نیست بلکه شعر تفاوت‌هاست. به عبارت دیگر قرار نیست سروده‌های شاعران هفتاد به یکدیگر شبیه باشد تا بتوانیم آن‌ها را در یک گروه طبقه‌بندی کنیم، بلکه این شاعران از این جهت با هم در یکدیگروه قرار می‌گیرند که سروده‌های شان از نظر زبان و زیبایی‌شناسی، با شعرهای پیش تفاوت دارند و در واقع این مهم‌ترین وجه مشترک شاعران هفتاد است. البته احتمال دارد که این نکته پرسشی را در ذهن بعضی از مخاطبان ایجاد کند که آیا می‌توان چنین خصیصه‌یی را وجه مشترک در نظر گرفت؟ از یاد نبریم که در تاریخ ادبیات ایران، این نخستین بار نیست که چنین اتفاقی می‌افتد. مگر چنین ویژه‌گی‌هایی نیست که شاعران مشروطه را در یک گروه جای می‌دهد؟ چه خصیصه‌ی مشترکی از نظر زبان و زیبایی‌شناسی بین شعر سید اشرف الدین حسینی گیلانی (معروف به نسیم شمال)، ایرج میرزا، عارف قزوینی، ملک‌الشعرای بهار و تقی رفعت وجود دارد؟ هیچ‌این شاعران و سایر شاعران دوره‌ی مشروطه از این جهت در یک گروه طبقه‌بندی می‌شوند که سروده‌های شان از نظر زبان و زیبایی‌شناسی، با شعر قبل از مشروطه تفاوت‌های بسیار دارد.

آری اهمیت شعر مشروطه و نیز اهمیت شعر هفتاد از همین جا ریشه می‌گیرد که شاعران شان، شبیه‌نویسی و کپیه‌برداری از یکدیگر را دنبال

نکرده‌اند بلکه ساحت‌های گوناگون اندیشه‌گی، زبانی، اجرایی و ساختاری را در شعرهای شان به کار گرفته‌اند و به تنوعی بایسته و زیبا رسیده‌اند.

چهار

تاکنون چهار مجموعه‌ی شعر از محمدحسین عابدی منتشر شده است که در صفحات «در یک نگاه» (در همین گزیده) معرفی خواهند شد. گفتنی است که قسمت‌عمده‌ی این گزیده، از همین چهار کتاب انتخاب شده است. بخش دیگری از شعرهای این گزیده نیز از میان جدیدترین شعرهای او انتخاب می‌شوند که تاکنون در جایی منتشر نشده‌اند و قدر مسلم برای مخاطبان تازه‌گی دارند و البته شعرهای این شاعر همیشه برای مخاطبان تازه‌گی داشته‌اند و خواهند داشت.

یک نکته را نیز باید در انتهای این مطلب توضیح بدھیم که در شعرهای این گزیده نسبت به اصل شعرها در مأخذ، چند تغییر جزئی دیده می‌شود که همه‌ی موارد با صلاح دید خود شاعر انجام گرفته است.

افق شوهانی
ابوالفضل پاشا